

三國演義

ถอดรหัสกลยุทธ์การอ่านคน

อยากรู้
เรื่อง
สาม
ก๊กถึง

สุภาพใจ

มองคน
ด้วยศาสตร์
สามก๊ก

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

มองคน
ด้วยศาสตร์
สามบท

คลิกสั่งซื้อได้ที่นี้

@booktime

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

มองคนขาดด้วยศาสตร์สามก๊ก เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

พิมพ์ครั้งที่ 1 : มีนาคม 2569
จัดพิมพ์โดย : บริษัท บุ๊ค ไทม์ จำกัด
คณะที่ปรึกษา : คณิต นนทเปารยะ สงวนศรี ตรีเทพประติมา
บรรณาธิการบริหาร : วรุฒม์ ทองเชื้อ
บรรณาธิการ : ประภัสสร อวยจินดา
ออกแบบปก : รุ่งฤทัย ศรีสุข
ออกแบบเนื้อหา : เทอดศักดิ์ จงยิ่งศิริ
ฝ่ายการตลาด : อัศคนันท์ ชุมนม
ฝ่ายขาย : มณัญชยา ศิริวงษ์
ฝ่ายบริหารงานพิมพ์ : สุรินทร์ บุระณา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป.

มองคนขาดด้วยศาสตร์สามก๊ก.-- กรุงเทพฯ : บุ๊ค ไทม์, 2569.

160 หน้า.

1. การบริหารงานบุคคล. 2. สามก๊ก. I. ชื่อเรื่อง.

658.3

ISBN 978-616-14-0743-8

พิมพ์ที่ : ฝ่ายโรงพิมพ์ บริษัท บุ๊ค ไทม์ จำกัด

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท บุ๊ค ไทม์ จำกัด

214 ซอยพระรามที่ 2 ซอย 38 ถนนพระราม 2

แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

โทรศัพท์ 0 2415 2621 0 2415 6507 โทรสาร 0 2416 7744

แนะนำเพิ่มเติมติดต่อ : ✉ editor@booktime.co.th

www.booktime.co.th

SukkhapabjaiPUB

คำอุทิศ

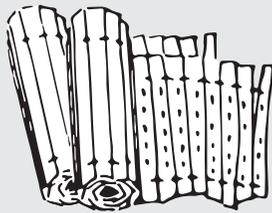

ขออุทิศคุณความดีในหนังสือเล่มนี้ให้กับ

อากงเกี้ยก แซ่ตั้ง

ผู้เป็นครูวรรณกรรมจีนคนแรก

ในชีวิตของข้าพเจ้า

จากใจนักเขียน

มนุษย์ไม่ได้แพ้เพราะไม่เก่ง ทว่าส่วนใหญ่ มักแพ้เพราะ “คบคนผิด”

สามก๊กไม่ใช่แค่วรรณกรรมสงครามหรือมหากาพย์แห่งการรบพุ่ง แต่คือคัมภีร์ในการ “เลือกคบคน” ที่จริงยิ่งกว่าตำราบริหารใดๆ เพราะทุกชัยชนะในสามก๊ก เริ่มจาก “การเลือกคน” และทุกความพินาศ ล้วนจบที่ “ความผิดพลาดในการใช้คน”

หนังสือ มองคนขาดด้วยศาสตร์สามก๊ก เล่มนี้ คือหนังสือที่จะแนะนำเทคนิคและวิธีการ “คบเพื่อน” อย่างไรให้อยู่รอดและก้าวหน้า

ผ่านตัวละครหลายๆ คน ในสามก๊ก เช่น โจโฉเลือกคนเก่ง เล่าปีเลือกคนใกล้ ชุนเซ็กเลือกคนที่มองเป้าหมายเดียวกัน ขงเบ้งคัดคนด้วยคุณธรรม ในขณะที่สุมาอี้ไม่สนอายุ ฐานะ หรือสายเลือด ขอเพียง “มีประโยชน์ต่อเกมอำนาจ”

ขณะเดียวกัน หนังสือเล่มนี้ก็มีข้อเตือนสติให้คุณรู้ว่า ต่อให้เก่งแค่ไหน ถ้าคบผิด ชีวิตก็พังเพราะคนใกล้ตัวและคนรอบตัว เช่น ตั้งโต๊ะลิโป้ อ้วนเสี้ยว โจซong

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้ชวนคุณระแวงทุกคน แต่ชวนให้คุณ “อ่านคน

ให้ออก” แยกให้ออกว่าใครคือมิตร ใครคือเครื่องมือ และใครคือระเบิด เวลาที่ควรถอยห่าง หากคุณต้องการความสำเร็จในชีวิต ทั้งในเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว หรือการทำธุรกิจ หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้คุณไม่ถูกหลอก หรือตกเป็นเครื่องมือของใคร อีกทั้งยังลดความเสี่ยงในการ “คบเพื่อน” ได้อย่างมากมาย

ขอขอบพระคุณสำนักพิมพ์สุขภาพใจที่มอบโอกาสดีๆ ในครั้งนี้ สุดท้ายกราบเท้าคุณแม่จรรยาลักษณ์และคุณพ่อโกศล คุณมารุประทีป ผู้สร้างผมให้เป็นนักเขียน ขอบใจน้องฮั่น ด.ช.สุรศักดิ์ คุณมารุประทีป ผู้เติมเต็มกำลังใจยามที่ผมท้อถอย หากผลงานเล่มนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ต้องขออภัย ณ ที่นี้ด้วย

เปี่ยมศักดิ์ คุณมารุประทีป
77Aksara77@gmail.com

สารบัญ

ภาค 1 ผู้นำที่ประสบความสำเร็จเลือกคบคนแบบไหน

ตอนที่ 1	โจโฉรวมแผ่นดินสำเร็จ เพราะเห็นคนเก่งเหนือสิ่งอื่นใด.....	10
ตอนที่ 2	เล่าปี่สร้างรากฐานจากพี่น้องและคนใกล้ตัว.....	14
ตอนที่ 3	ซุนเซ็กสร้างง่อก๊กสำเร็จ เพราะเลือกคบมิตรที่มีเป้าหมายเดียวกัน.....	18
ตอนที่ 4	ขงเบ้งวางรากฐานจ๊กก๊กด้วยแนวทางคบคนดี ห่างไกลคนไร้คุณธรรม.....	22
ตอนที่ 5	สุมาอี้สร้างฐานอำนาจด้วยการคบมิตร ที่เก่งกาจโดยไม่เกี่ยงอายุและฐานะ.....	25
ตอนที่ 6	ซุนกวนรักษาอำนาจง่อก๊กได้สำเร็จ เพราะชื่นชมบู๊มากกว่าบุ๋น.....	28
ตอนที่ 7	“ขอเพียงมีประโยชน์ช้ายินดีคุกเขาให้” เทคนิคการดึงคนเก่งของโจผี.....	32

ภาค 2 คบมิตรสหายแบบนี้หายนะถัวมาเยือน

ตอนที่ 1	ตั้งโต๊ะพังพินาศเพราะเห็นคบหาคนเก่งที่หยาบซ่า.....	36
ตอนที่ 2	ต้องเป็นคนแบบไหนถึงจะร่วมงานกับลิโป้ได้.....	39
ตอนที่ 3	เหตุผลที่เล่าปiewไมใช้คนดีและไม่กล้าไล่คนเลว.....	43
ตอนที่ 4	อ้วนเสี้ยวล้มเหลวเพราะคบคนที่ไปเลือกนอก.....	47
ตอนที่ 5	อ้วนสุดไปไม่รอดเพราะหักหลังมิตรสหาย.....	51
ตอนที่ 6	โจซองถูกประหารล้างโคตร เพราะเชื่อฟังเหล่าผู้ดีจอมปลอม.....	55

ภาค 3 คบมิตรแบบใช้ชีวิตถึงก้าวหน้า

ตอนที่ 1	จริงใจและไม่ใช้อารมณ์ ศิลปะการคบมิตรของจูล่ง.....	60
ตอนที่ 2	ลกซุนเห็นสับสนุนเจ้านายและช่วยเหลือลูกน้อง.....	64
ตอนที่ 3	กาเซียงตำแหน่งยิ่งสูงคบเพื่อนยิ่งน้อย ชีวิตถึงปลอดภัย.....	67
ตอนที่ 4	เคาทูชื่อสัตย์ต่อหน้าที่ไม่คบหาพวกวังเต็น.....	71
ตอนที่ 5	จิวอี้คบหาเฉพาะผู้รักดี.....	75
ตอนที่ 6	โลซกคบมิตรเห็นความจริงใจ.....	79
ตอนที่ 7	ซุนฮกสุดยอดเครือข่ายนักปราชญ์แห่งวุยก๊ก.....	84
ตอนที่ 8	เตียวเจียวเน้นคบหาปราชญ์ จนสร้างเครือข่ายปัญญาชนแห่งง่อก๊ก.....	88
ตอนที่ 9	กวยแกคบมิตรสหายน้อย เพราะทุ่มเททุกอย่างให้โจโฉคนเดียว.....	93
ตอนที่ 10	เตงงายยึดจ๊กก๊กสำเร็จ เพราะความจริงใจต่อลูกน้อง.....	97
ตอนที่ 11	กำเหลงต้นแบบผู้กล้าคบหามิตรสหาย ด้วยความจริงใจ.....	101
ตอนที่ 12	ไม่ทอดทิ้งกันในยามวิกฤต กลยุทธ์มัดใจลูกน้องของโจหยิน.....	106

ภาค 4 ความผิดพลาดในการคบมิตร

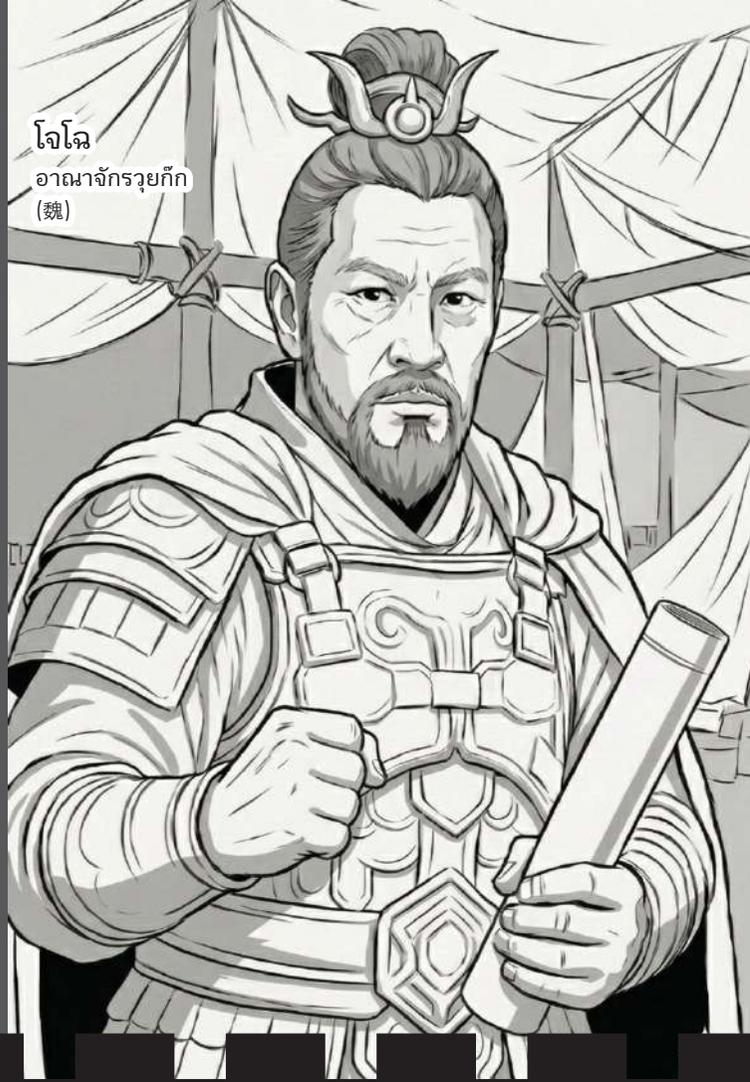
ตอนที่ 1	กวนอ้อยยับยั้งเพราะมองไม่เห็นใครอยู่ในสายตา.....	112
ตอนที่ 2	ปิดฉากเที่ยวหุยสิ้นชีพเพราะคนใกล้ชิดเกลียดชัง.....	116
ตอนที่ 3	บทเรียนอวยเอียนคบหาหน้ากรบดูแคลนบัณฑิต.....	120
ตอนที่ 4	โจลิดเลือกทางเดินผิดเพราะเชื่อคนสนิทใกล้ตัว.....	124
ตอนที่ 5	เอียวลิวเลือกคบโจลิดเพื่อฟื้นฟู เครือข่ายตระกูลอ้วน.....	129
ตอนที่ 6	โจเจียงทำการใหญ่ไม่สำเร็จ เพราะเห็นแต่บู่มองข้ามบูน.....	133
ตอนที่ 7	เหตุผลทางจิตวิทยาที่ตันก้ง ยอมร่วมงานกับลิโป้.....	138
ตอนที่ 8	จงโฮยเจ้าตำรับทรยศเจ้านาย ฆ่าลูกน้องและกำจัดเพื่อนร่วมงาน.....	143
ตอนที่ 9	บังทองคนเก่งที่ก้าวหน้าช้า เพราะ EQ ต่ำกว่าปกติ.....	148
ตอนที่ 10	อุทาหรณ์เกียงอู๋ เป้าหมายยากบรรลุ เพราะไร้พรรคพวกสนับสนุน.....	153

ภาค 1

ผู้นำที่ประสบความสำเร็จ

เลือกคบคนแบบไหน

โจโฉ
อาณาจักรวุยก๊ก
(魏)

1

โจโฉรวมแผ่นดินสำเร็จ
เพราะเน้นคนเก่งเหนือสิ่งอื่นใด

๘๘ โจโฉ ผู้วางรากฐานให้กับอาณาจักรวุยก๊ก
เขาคือบุรุษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสามก๊ก
ความสามารถในแต่ละด้านของเขา ทั้งบุ๋นและบู๊ก็เห็นว่า
โดดเด่นกว่าผู้นำหลายคนในยุคสามก๊ก ๑๑

สำหรับโจโฉเขานิยามคบค้ากับคนมากหน้าหลายตา เขาค่อนข้างจะต่างกับอ้วนเสี้ยวตรงที่อ้วนเสี้ยวเน้นคบหาคนดังและมีชื่อเสียง แต่โจโฉไม่เกี่ยงที่จะคบหา ไม่ว่าจะดังหรือไม่ ทำให้โจโฉมีเพื่อนฝูงมากมาย เหตุผลหนึ่งที่โจโฉเป็นเช่นนี้เพราะเขามาจากตระกูลชั้นที่ ทำให้เขาถูกเหล่าขุนนางจำนวนไม่น้อยตั้งแง่และเหยียดหยามในชาติกำเนิด จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่โจโฉจะไม่ได้รับการยอมรับจากชนชั้นขุนนางและตระกูลเก่าแก่

ในช่วงที่เขาเริ่มระดมทัพต้านรัฐบาลพระราชย์ของดั่งโโต๊ะ ในกองทัพของเขาจึงมีแต่สกุลโจและแฮหัว ซึ่งเป็นญาติพี่น้องของโจโฉเป็นหลัก อาทิ โจหยิน โจหอง แฮหัวตุ้น แฮหัวเอี้ยน

กระทั่งทัพพันธมิตรรวมแตก โจโฉผิดหวังจากพฤติกรรมเห็นแก่ตัวของเหล่าขุนศึกและเจ้าเมืองผู้รักมากดี เขาจึงแยกตัวมาก่อร่างสร้างตนเอง จนสามารถผงาดขึ้นมาเป็นผู้นำแคว้นกุนจิ๋ว จึงมีคนเก่งจำนวนมากมายเข้าร่วมกับโจโฉ อาทิ ชุนฮอก ชุนฮิว เทียบหยก กุยแอก ฯลฯ

จากจุดนี้เราจะเห็นได้ชัดเลยว่า โจโฉเริ่มมีบุคลากรหลากหลายมากขึ้น ไม่จำกัดแค่บรรดาพี่น้องสกุลโจและแฮหัว รวมไปถึงเหล่าบัณฑิตมากความสามารถที่ผิดหวังในตัวเจ้านายเก่า ก็จะโบกมือลาเจ้านายเก่าแล้วหันมาร่วมงานกับโจโฉ

แม้กระนั้นเหล่าขุนนางใหญ่ ตระกูลเก่าแก่ คนเด่นคนดังแห่งยุค ก็ยังมองข้ามจิตใจเหมือนเดิม แต่ไปให้น้ำหนักกับอ้วนเสี้ยว อ้วนสุด เล่าเปี้ยว ซึ่งเป็นตัวแทนของขุนนางเก่าหรือกลุ่มอนุรักษ์นิยม

แต่จิตใจก็ไม่ได้สนใจคนเหล่านั้นมากนัก เพราะเขาให้ความสำคัญกับความเก่งกาจหรือความสามารถ มากกว่าความเก่าแก่ของตระกูล หรือความโด่งดังในแวดวงสังคม เพราะจิตใจตระหนักรู้ว่า คนดังอาจจะไม่เก่ง และคนเก่งก็ไม่จำเป็นต้องดัง ตระกูลเก่าแก่ก็เชื่อว่าเก่งกาจ และคนเก่งกาจจำนวนมากก็ไม่ได้มาจากตระกูลเก่าแก่

ภายใต้หลักการใช้คนตามความสามารถของเขา อาจจะแตกต่างกับหลักคิดของขงจื้อ (ซึ่งเป็นค่านิยมกระแสหลักในยุคนั้น) ที่เน้นคุณธรรมเป็นหลักใหญ่ และความสามารถเป็นเรื่องรอง ทว่าจิตใจมองว่าความสามารถคือหลักใหญ่ และคุณธรรมเป็นเรื่องรอง

ผมต้องขออภัยว่าเรื่องรองไม่ได้หมายความว่าไม่ให้คุณค่ากับคุณธรรม แต่เพราะยุคสงครามจะหาคนดีคนเก่งย่อมเป็นเรื่องยาก จะหาคนดีมีสะอาดก็ยิ่งยากใหญ่ แม้ไม่ยากทำชั่วหรือทำผิด แต่เพราะต้องการมีชีวิตอยู่รอดจึงจำเป็นต้องทำเพื่อให้อยู่ได้ ฉะนั้นหากไม่ใช่เรื่องเลวร้ายมากจิตใจก็จะหลับตาข้างหนึ่ง เพราะเขาเชื่อว่าใครบ้างไม่เคยผิดพลาดในชีวิต (ไม่เว้นแม้กระทั่งจิตใจ)

ด้วยแนวคิดนี้จึงทำให้คนเก่งหลายประเภทมาร่วมงานกับจิตใจ อาทิ

- คนเก่งที่ต้องการความก้าวหน้า
- คนเก่งที่ต้องการโอกาส
- คนเก่งที่มีอุดมการณ์ร่วมกับจิตใจ
- คนเก่งที่ต้องการมีชีวิตรอด

มารวมงานกับโจโฉเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สังกัดของโจโฉเต็มไปด้วยคนเก่งหลากหลายรูปแบบ ทำให้เขามีตัวเลือกมากในการทำงาน สามารถใช้คนให้เหมาะสมกับงาน อีกทั้งยังสามารถรักษาคนเหล่านั้นให้อยู่กับองค์กรได้อย่างยาวนาน จนเขากลายเป็นสุดยอดผู้นำในยุคสามก๊ก

๘๘ เรื่องราวตอนนี้ให้บทเรียนกับเราว่า

1. คนเราเก่งแค่ไหนก็ต้องทำงานเป็นที่มถึงจะประสบความสำเร็จ เพราะคนคนเดียวไม่สามารถรู้ทุกเรื่อง ทำทุกอย่างได้ทั้งหมด คนเก่งที่สุดคือคนที่รู้จักใช้คนเก่งมาสร้างความสำเร็จให้ตนเอง
2. คนทำการใหญ่ต้องมีเพื่อนฝูงมาก หลากหลายวงการ เวลาทำงานจะได้มีตัวเลือกที่หลากหลายสามารถใช้คนให้เหมาะสมกับงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้ หากคุณเป็นคนเก่งที่มีเพื่อนน้อยหรือมีตัวเลือกจำกัด คุณย่อมเสียเปรียบเทียบกับคนธรรมดาที่มีเพื่อนฝูงมากคอนเน็กชันแน่น
3. คนดังอาจจะไม่ใช่คนเก่ง คนเก่งก็ไม่จำเป็นต้องดัง ลูกหลานตระกูลใหญ่หรือตระกูลเก่าแก่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นคนเก่ง คนเก่งจำนวนมากก็ไม่ได้มาจากเชื้อสายตระกูลเหล่านี้
4. ใครบ้างในชีวิตไม่เคยทำผิดพลาด หากเอาความดีเป็นเกณฑ์หลักในการใช้คนอาจจะไม่เหลือคนเก่งให้ใช้เลย
5. น้ำใสปลาอยู่ไม่ได้ เป็นผู้นำต้องทำใจ รู้จักปล่อยวางบางเรื่อง เพราะไม่มีใครสมบูรณ์แบบ

เล่าปี่
อาตมาจักรจ๊กก๊ก
(蜀)

2

เล่าปี่สร้างรากฐานจากพี่น้อง
และคนใกล้ตัว

๘๘ เล่าปีหรือพระเจ้าอาของพระเจ้าเหียนเต๋
แม้จะเป็นเชื้อพระวงศ์ แต่ก็ เป็นเชื้อพระวงศ์ระดับปลายๆ
โชคดีที่โจโฉพาเข้าเฝ้าพระเจ้าเหียนเต๋ ๑๑

ในเวลานั้นพระเจ้าเหียนเต๋กำลังต้องการที่พึ่ง จึงให้ความสนใจในตัวเล่าปีเพราะเป็นคนตระกูลเดียวกัน จึงนำไปสู่การสืบทอดตำแหน่งกษัตริย์ของเล่าปี จนกระทั่งเล่าปีได้กลายเป็นอาของฮ่องเต้ กลายเป็นพระญาติชั้นผู้ใหญ่ของจักรพรรดิ

แม้จะมีฐานันดรที่สูง ทว่าเล่าปีกลับไม่มีอะไรเลย ทั้งขุมกำลัง อำนาจ กองทัพ หรือแม้แต่เงินทองเพราะเขามาจากครอบครัวค่อนข้างยากจน ต้องประทังชีวิตด้วยการทอเสื่อ ขายรองเท้าฟาง จุดเริ่มต้นของเขาจึงต่างกับขุนศึกคนอื่น ๆ อย่างโจโฉ อ้วนเสี้ยว ซุนเกี๋ยน หรือแม้กระทั่งกองซุนจ้าน การมีต้นทุนที่แตกต่างย่อมส่งผลกระทบต่อในแง่การคบค้าสมาคมกับคนอื่นนี่คือจุดด้อยของเล่าปี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเขา ดังนี้

1. การขาดแคลนทรัพยากรและอิทธิพลของเล่าปีคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทีมงานของเขามีเพียงหยิบมือเดียว เมื่อมีคนเก่งเพียงไม่กี่คนแล้วจะเอาคนเก่งจากไหนมาขยายฐานอำนาจเพราะลำพังแค่รักษาตัวให้รอดยังต้องปวดเหงื่อ นี่คือจุดอ่อนและจุดด้อยของเล่าปีเมื่อเทียบกับขุนศึกคนอื่น ๆ

2. แม้ทีมงานของเล่าปีมีบุคคลหลักๆ 6 คนคือ กวนอู เตียวหุย จูລ่ง ซุนเชียน บิดัก กั้นหยง แม้กวนอู เตียวหุย จูລ่ง จะเก่งกาจรอบพ่วงตะลุมบอนได้ทุกรูปแบบ แต่นั่นคือความเก่งกาจของฝ่ายบู๊ในขณะที่ฝ่ายบุ๋นความสามารถธรรมดาตามาก พวกเขาล้วนแต่ทำงานตามคำสั่งเล่าปีไม่สามารถสร้างสรรค์อะไรใหม่ๆ ขึ้นมาได้ ไม่สามารถแม้แต่จะทำงานเชิงรุกได้เหมือนกับเหล่ากุนซือชื่อของโจโฉ

3. การที่องค์กรจะบรรลุเป้าหมายได้ບຸນและບູຕ້ອງສມດຸລກັນ ໄມ່ໃຊ້ໜັກໄປຂ້າງໄຕຂ້າງໜຶ່ງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເລ່າປີໄມ່ຮູ້ແລະກວ່າຈະຮູ້ກໍ່ຕອນອາຍຸເກືອບ 50 ປີ

4. ດ້ວຍຂໍ້ຈຳກັດໃນເລື່ອງບຸຄລາກຈຶ່ງໄມ່ໃຊ້ເລື່ອງແປລກທີ່ເລ່າປີແລະອຸ່ງຄຸກຂອງເຂາຕ້ອງລໍ່ລຸກຄຸກຄຸກສາມາຫລາຍປີ ຈນກະທັ່ງມີຂງເບັ່ງເຂົ້າມາຊ່ວຍວາງແຜນແລະບຶຮາກອຸ່ງທັພ ມຸມມອຸ່ງຄວາມຄິດຂອງເລ່າປີກໍ່ເປັ່ງປ່ຽນໄປຈາກເຕີມທີ່ເຍຍໃຊ້ຮະບບເຖົ້າແກ່ໃນກະບຶຮາກງານກໍ່ມີຄວາມເປັນມື້ອອາຊີພມາກຂຶ້ນເຮາະໄດ້ຂງເບັ່ງມາເປັນ CEO ທຳໃຫ້ກະທຳງານມີປຣະສິທຶຮາພມາກຂຶ້ນ ທັ່ງທີ່ບຸຄລາກທີ່ທຳງານກໍ່ເປັນບຸຄລາກຊຸດເຕີມຂອງເລ່າປີ

“ ເລື່ອງຮາວຕອນນີ້ໃຫ້ທຣຶຮາຍນກັບເຮາວ່າ

1. ແມ່ເລ່າປີຈະໄມ່ໃຊ້ຜູ້ນຳທີ່ເກັ່ງມາກ ແຕ່ເຂາເປັນຜູ້ນຳທີ່ມື້ອສະອາດແລະຣັກປຣະຊາຊນທຳໃຫ້ເຂາເປັນຜູ້ນຳທີ່ປຣະຊາຊນໃຫ້ຄວາມເຄາຣພແລະນັບຕື້ອດ້ວຍຂື້ອເສີຍງເລື່ອງຄວາມຊື່ອສັດຊັຍສຸຈຣຶດ ຜສານກັບທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າອາທຳໃຫ້ຮາພລັກຊັຍຂອງເຂາໂດດເດັ່ນແລະເປັນທີ່ຣັກຂງປຣະຊາຊນ ນີ້ເປັນຂໍ້ເຕັ້ນອື່ກປຣະກາຣໜຶ່ງທີ່ທຳໃຫ້ເຂາສາມາດປຣະສບຄວາມສຳເລັຈ
2. ຜູ້ນຳທີ່ດື້ອຈໄມ່ໃຊ້ຜູ້ບຶຮາກທີ່ດື້ ແມ່ວ່າເລ່າປີຈະໂດດເດັ່ນໃນກະຜຸກໃຈລຸກນ້ອຸ່ງແຕ່ລໍ່ລຸກໃນກະບຶຮາກງານ ທຳໃຫ້ເຂາແລະທີ່ມຸ່ງງານຕ້ອງລໍ່ລຸກຄຸກຄຸກສາມາຫລາຍ 20 ກວ່າປີ
3. ໄມ່ມື້ອໃຣຣູ້ທຸກເລື່ອງແລະເກັ່ງທຸກອຸ່ງ ຈະນັ່ນຜູ້ນຳທີ່ຊາຍຸຈລາດຕ້ອງຫາຄນທີ່ເກັ່ງກວ່າຕນມາຣ່ວມງານ ກວ່າທີ່ເລ່າປີຈະຄິດໄດ້ກໍ່ອາຍຸປາເຂົ້າໄປເກືອບ 50 ປີ ແຕ່ໃຈໂຈເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ມາກ່ອນເລ່າປີ ປຣະມາຸທ 20 ປີຈຶ່ງໄມ່ໃຊ້ເລື່ອງແປລກທີ່ໃຈໂຈຈະຕັ່ງຕັ້ງໄດ້ເຣັວກວ່າເລ່າປີເກືອບ 20 ປີ

4. การบริหารงานแบบครอบครัว ถ้ามองในเรื่องความไว้เนื้อเชื่อใจ ความซื่อสัตย์ ความผูกพันต่อกันย่อมเป็นเรื่องดี แต่อีกด้านคือ การสร้างข้อจำกัดมิให้องค์กรเติบโตเท่าที่ควร เพราะตำแหน่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่ความสามารถ แต่อยู่ที่เครือญาติคนสนิทที่สำคัญ ด้วยความที่เป็นคนกันเองเวลาทำผิดพลาดหรือผิดระเบียบก็ต้องหยวนๆ กัน ทำให้กฎระเบียบหย่อนยาน การบริหารจึงล้มเหลวโดยที่คุณไม่รู้ตัว
5. ข้อดีอีกประการของเล่าปี่ คือ เป็นผู้นำที่ยอมรับความจริงว่าตนเองมีข้อด้อยและมีความตั้งใจจริงที่จะเปลี่ยนแปลงองค์กร เขาจึงให้ขงเบ้งซึ่งมีอายุน้อยกว่าเขาเกือบ 20 ปี มาเป็น CEO เพราะเขามองเห็นศักยภาพและความสามารถของขงเบ้ง เมื่อขงเบ้งมาร่วมงานกับเล่าปี่ ขงเบ้งใช้เวลาเพียง 10 กว่าปี ผลักดันให้เล่าปี่ผู้นำที่ไร้แผ่นดิน (แผ่นดินที่อยู่ก็อาศัยเล่าเปียว) ขึ้นมาเป็น 1 ใน 3 ฮองเต้ผู้ยิ่งใหญ่

ซุนเซ็ก
อาณัติจ๋องอ๋ก๊ก
(吳)

3

ซุนเซ็กสร้างง่อก๊กสำเร็จ

เพราะเลือกคบมิตรที่มีเป้าหมายเดียวกัน

๘๘ ชุนเซ็ก ลูกชายคนโตของชุนเกียน
เขาเป็นยอดขุนศึกระดับตำนาน ๙๙

เจ้าของฉายา “ฉ้อป้อองน้อย” (ฉ้อป้อองหรือเซียงอวี คือ ขุนศึกระดับตำนานศัตรูคนสำคัญของเล่าปingsหรือพระเจ้าฮันเงาจู่ ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์ฮั่น) ทว่าในความจริงเขาฉลาดกว่าฉ้อป้อองมาก ทั้งในเรื่องการบริหารคน การวางแผนการรบ รวมไปถึงความสำเร็จ ในการสร้างอาณาจักรและการส่งผ่านความสำเร็จไปให้คนรุ่นหลัง สิ่งเหล่านี้ล้วนบ่งบอกถึงความสามารถที่เหนือกว่าเซียงอวี (ฉ้อป้ออง) ในหลายๆ ด้าน ส่วนหนึ่งเพราะชุนเซ็กลงสนามรบกับชุนเกียนตั้งแต่อายุ ยังน้อย ทำให้เขาได้เรียนรู้ทุกอย่างในการรบและการปกครองกองทัพ จากประสบการณ์จริง

จนกระทั่งชุนเกียนเสียชีวิต!!!

ชุนเซ็กจึงต้องนำเหล่าขุนพลและกองทัพที่เหลือไปอาศัยอยู่กับ อ้วนสุดที่เมืองลำหยง อ้วนสุดปฏิบัติกับชุนเซ็กไม่ค่อยดีนัก ทั้งไม่ให้ เกียรติและมักจะไม่รักษาคำพูดทำให้ชุนเซ็กตัดสินใจแยกวงจากอ้วนสุด ด้วยการขอยืมทัพจากอ้วนสุด โดยนำตราพระราชลัญจกรหรือตราหยก แผ่นดินเป็นเครื่องค้ำประกัน

ชุนเซ็กได้กองทัพมาหยิบมือเดียวพร้อมลูกน้องเก่าของพ่ออย่าง อุกาย ฮันต่ง เทียเถา จูตี นอกจากนี้ยังมีห้อม ที่ปรึกษาอ้วนสุดย้าย พรรคมาอยู่ด้วย ต่อมาชุนเซ็กจึงได้มาเจอจิวอี้ สหายเก่าในวัยเด็กและ ได้จิวอี้มาร่วมงาน จิวอี้จึงให้ชุนเซ็กเดินทางไปหาสองปราชญ์ นั่นคือ เตียวเจียวและเตียวเหียน เพราะกองทัพจำเป็นต้องมีปราชญ์คอยชี้แนะ และวางระบบการบริหารการปกครอง ชุนเซ็กจึงไปเชิญสองปราชญ์ ด้วยตนเอง

หลังจากพูดคุยกันแลกเปลี่ยนมุมมองความคิด ทั้งสองจึงมาร่วมทัพกับชุมชนซี็ก และช่วยชุมชนซี็กบริหารจัดการภายในกองทัพ เตียวเจียวเป็นคนดังและเป็นที่ยอมรับหน้าถือตาในกั๋งตั้ง เมื่อเขาออกตัวช่วยชุมชนซี็ก จึงทำให้เหล่าปัญญาชน นักบวชทิต ททยอยเข้ามาร่วมงานกับชุมชนซี็กอย่างต่อเนื่อง จากนั้นชุมชนซี็กจึงเปิดศักรวมดินแดนกั๋งตั้ง

บุคลากรที่มาร่วมกันบุกเบิกแผ่นดินกับชุมชนซี็กมีสามกลุ่มคือ

1. กลุ่มลูกน้องเก่าของขุนเกี้ยน
2. กลุ่มชาวกั๋งตั้งในพื้นที่ซึ่งมีเตียวเจียวเป็นแกนนำ
3. เหล่านักรบ โจรสลัด ที่ศรัทธาในตัวชุมชนซี็ก

ทั้งสามกลุ่มล้วนต่างที่มา แต่ทุกคนล้วนศรัทธาในตัวชุมชนซี็ก และมีอุดมการณ์เดียวกันกับชุมชนซี็กในการสร้างอาณาจักรที่เข้มแข็ง สร้างความสงบสุขให้กับประชาชน (เนื่องจากผู้ปกครองดินแดนแถบ กั๋งตั้ง ส่วนใหญ่จะชอบขูดรีดประชาชน ไม่พัฒนาบ้านเมือง สร้างความลำบากให้ชาวบ้าน)

ภายใต้อุดมการณ์แบบนี้จึงทำให้พวกเขายินดีมาร่วมงานกับชุมชนซี็ก ที่เพิ่งก่อร่างสร้างตัว แม้ว่าเสียดาย ม้า ยุทธภัณฑ์จะมีจำกัดแต่พวกเขาก็ยินดีที่จะควักกระเป๋าช่วยจ่ายและยินดีที่จะร่วมเป็นร่วมตายกับเจ้านายที่มีอุดมการณ์อย่างชุมชนซี็ก เพราะเขาเชื่อว่าชุมชนซี็กจะสร้างอนาคตให้กับแผ่นดินกั๋งตั้งได้ ฉะนั้นรอบตัวชุมชนซี็กโดยเฉพาะคนสนิทจึงมีแต่คนที่เชื่อถือชุมชนซี็กและศรัทธาในอุดมการณ์ของเขา

“ เรื่องราวตอนนี้ให้บทเรียนกับเราว่า

1. ผู้นำที่ไม่มีสัจจะยอมไม่อาจรักษาคนเก่งเอาไว้ได้เหมือนกับ อ้วนสุด ผู้นำจำนวนไม่น้อยมีปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือ ทำให้ ลูกน้องจำนวนมากไม่ค่อยให้ความเคารพและไม่อยากร่วมงาน ด้วย แต่ที่ต้องร่วมงานหรือยืมแยมเวลาพูดคุยแม่ในใจจะไม่ชอบ ก็เพราะเป็นหัวหน้า
2. หัวหน้าที่ดีต้องลงมือทำให้ลูกน้องเห็น ไม่ใช่สั่งโดยไม่สนใจ ว่าลูกน้องจะทำได้หรือไม่ ด้วยเหตุนี้ลูกน้องเก่าของซุนเซ็กถึงเชื่อมั่นในตัวซุนเซ็กมาก เพราะซุนเซ็กเป็นผู้นำที่ลงมือทำ และเคียงป่าเคียงไหล่ลูกน้อง
3. ความศรัทธามาจากการสร้างไม่ใช่การซื้อ คนมาร่วมงานกับ ซุนเซ็กเพราะศรัทธาในตัวเขาไม่ใช่เพราะเงินทอง (ซุนเซ็กเอง ก็ไม่มี)
4. ผู้นำที่ชาญฉลาดต้องไม่ใช่คนขยผืน แต่ต้องมีเป้าหมายที่ยืน อยู่บนความเป็นจริง ด้วยเหตุนี้ทำให้หลายคนหันมาร่วมงาน และสนับสนุนซุนเซ็กเป็นจำนวนมาก
5. บางครั้งผู้นำจำเป็นต้องอ่อนน้อมถ่อมตนและให้เกียรติผู้อื่น เหมือนที่ซุนเซ็กซึ่งกำลังฮึกเหิมกับชัยชนะ ยังต้องยอมลดอีโก้ เพื่อไปเชิญสองปราชญ์เดี่ยวเจียวและเดี่ยวเหียน

4

ซ่งเป้ง
อาณาจักรจ๊กก๊ก
(蜀)
孔明

ซ่งเป้งวางรากฐานจ๊กก๊ก
ด้วยแนวทางคบคนดี
ห่างไกลคนไร้คุณธรรม

๘๘ เชื่อว่าหลายคนได้ตระหนักถึงสติปัญญา
ความสามารถของขงเบ้งจากผลงานของเขา
ที่สามารถแบ่งแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน^{๑๑}

อีกทั้งยังส่งเสริมและผลักดันให้เล่าปี่ เชื่อพระวงศ์ตักยอกได้ขึ้นมาเป็น 1 ใน 3 ฮองเต๋อบนแผ่นดินมังกร อีกทั้งยังวางรากฐานให้จ๊กก๊กสามารถคงอยู่ได้อย่างสงบสุขถึง 40 ปี ผลงานเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ และสติปัญญาในการวางแผนได้อย่างชัดเจน

การที่เขาจะสร้างผลงานแบบนี้ได้ สิ่งสำคัญคือเรื่องของ “คน” เนื่องจากขงเบ้งเป็นบัณฑิตในลัทธิขงจื้อ เขาจึงให้ความสำคัญกับจริยธรรมเป็นหลักตามคำสอนของขงจื้อ ด้วยเหตุนี้คนรอบข้างของเขาตั้งแต่สมัยยังหนุ่มต่างยึดถือเรื่องความซื่อสัตย์ต่อมิตร และภักดีต่อนายเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นอย่างงทอง ซี้ซี ชุยเป่ิง ฯลฯ แม้คนเหล่านี้ล้วนมีสติปัญญาและมีอุปนิสัยที่แตกต่างกัน แต่ก็ยึดถือคุณธรรมของขงจื้อเป็นหลัก

เมื่อขงเบ้งมาร่วมงานกับเล่าปี่ เขาก็นำแนวคิดเรื่องคุณธรรมมาปรับใช้กับทีมงานของเล่าปี่ ส่วนพวกขุนนางที่สังหารเจ้านายเพื่อมาอยู่กับเล่าปี่ ไม่ว่าจะเป็นอย่างเอี๋ยน เตียวเอ๊ก เบ้งตาด กิมสวน ฯลฯ จึงไม่ใช่ขุนนางที่ขงเบ้งชื่นชอบมากนักเขาจึงพยายามกีดกันคนเหล่านี้ไม่ให้อยู่ในใกล้ชิดเล่าปี่

ยกเว้นหวดเจ้งและอูเอี๋ยนเพราะเล่าปี่โปรดปรานเป็นพิเศษเมื่อเล่าปี่มีเขตปกครอง ขงเบ้งจึงได้คัดกรองและชักชวนคนดีมีคุณธรรมมาร่วมงานกับเล่าปี่ ทั้งเจียวอ้วน บิฮุย ตังอ้วน ม้าเลี้ยง ฯลฯ เมื่อสิ้นเล่าปี่ ขงเบ้งได้ใช้ระบบคุณธรรมวางรากฐานให้ราชสำนักจ๊ก ทำให้จ๊กก๊กสามารถยืนหยัดได้อีก 29 ปี หลังจากที่เขาเสียชีวิต

“เรื่องราวตอนนี้ให้บทเรียนกับเราว่า

1. การเลือกคบมิตรโดยยึดหลักจริยธรรมแบบขงเบ้งถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมากๆ เพราะคุณจะได้แต่กัลยาณมิตร ซึ่งจะช่วยเหลือและส่งเสริมให้คุณเจริญก้าวหน้า ฉะนั้น ถ้าคุณต้องการประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องใช้หลักการนี้ในการคบมิตร
2. ทว่าในความเป็นจริง มิตรที่ครบเครื่องทั้งจริยธรรมและมีฝีมือไม่ได้มีมากนัก หากคุณมีอยู่แล้วให้รักษาไว้ดี
3. แนวคิดนี้ดี แต่ก็มีข้อจำกัดหากนำมาใช้ในการสรรหาคบุคลากรเข้ามาในองค์กรเพราะจะทำให้คุณเหลือตัวเลือกน้อย และในระยะยาวอาจทำให้ขาดแคลนบุคลากรเหมือนอย่างจ๊กก๊ก
4. ยิ่งองค์กรมีผู้นำแบบพระเจ้าเล่าเสี้ยนที่บริหารองค์กรตามความถูกต้อง ก็ยิ่งทำให้คนดีมีฝีมือที่มีน้อยอยู่แล้วถึงกับท้อใจลาออกจากราชการ จนทำให้กิจการบ้านเมืองอยู่ในมือชนที่ชุกโฮ ส่งผลให้บ้านเมืองเดินสู่หายนะจนล่มสลาย
5. โดยส่วนตัวผมเชื่อในหลักการของขงเบ้ง แต่ในบางกรณีก็จำเป็นต้องใช้คนอย่างอูยเอี่ยน ซึ่งก็ต้องลับตาข้างเดียวบ้าง เพราะงานบางงานคนดีมีฝีมือทำไม่ได้ จำเป็นต้องหาคนเท่ามาช่วย
6. ผมยังมั่นใจว่าหลักการของขงเบ้งไม่เคยล้าสมัย แต่ต้องรู้จักปรับใช้ให้เหมาะสม
7. ถ้าคุณอยากให้องค์กรมีบุคลากรที่ดีและมีความสามารถ ผู้นำองค์กรจำเป็นต้องเดินหน้าทำเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติตาม

สุมาอี้
อาณาจักรวุยก๊ก
(魏)

5

สุมาอี้สร้างฐานอำนาจ
ด้วยการคบมิตรที่เก่งกาจ
โดยไม่เกี่ยงอายุและฐานะ

๘๘ *ความสำเร็จของสุมาอี้ในการกำจัดโจของ
ทำลายล้างราชสกุลโจและตระกูลแฮหัว
จนสามารถกุมอำนาจราชสำนักงุยก๊ก* ๘๘

วางรากฐานให้สกุลสุมาขึ้นมาเป็นใหญ่ ย่อมมีปัจจัยมากมาย ทั้งในเรื่องสติปัญญา ความสามารถ ความอดทน เครือข่ายขุนนาง และที่ขาดไม่ได้ นั่นคือ เทคนิคการคบมิตรของสุมาอี้

แม้ว่าสุมาอี้เป็นบัณฑิตในลัทธิขงจื้อ แต่เขาไม่ได้มุ่งเน้น หรือยึดติดกับจริยธรรมเหมือนขงเบ้ง คุณธรรมข้อไหนของขงจื้อถ้าใช้ แล้วดี เขาก็ยินดีที่จะปฏิบัติตาม แต่คุณธรรมไหนที่ยากจะปฏิบัติในช่วง กลียุค เขาก็จะวางเฉย ไม่คิดคำนึง และไม่แสดงออก ด้วยท่วงท่าที่เป็น กลางบวกกับสติปัญญาที่เฉียบคมผสมผสานกับชื่อเสียงสกุลสุมา ซึ่งเป็น ตระกูลเก่าแก่ที่ได้รับการยอมรับในแคว้นงุยก๊ก ทำให้รอบข้างของเขา เต็มไปด้วยมิตรสหายมากมายหน้าหลายตา ทั้งที่เป็นขุนนาง บัณฑิต พ่อค้า หรือแม้กระทั่งพวกนายทหาร

ด้วยสติปัญญา ความสามารถ และชาติตระกูลของสุมาอี้ ทำให้โจโจว ซึ่งต้องการหาคนเก่งมีความสามารถมาร่วมงาน จึงให้ความสนใจกับเขา เป็นพิเศษ แต่เมื่อได้พบปะพูดคุยกับสุมาอี้ ทำให้โจโจวรู้ได้เลยว่า “อย่าให้ สุมาอี้มีอำนาจการทหาร” ที่สำคัญคำพูดนี้ตกทอดไปยังโจผีและโจซอง

ทำให้เพื่อนฝูงของสุมาอี้ส่วนใหญ่เป็นขุนนางพลเรือนในราชสำนัก ที่คบค้ากันตั้งแต่สมัยโจโจว ไม่ว่าจะเป็ ดันกุน กาชี้เอียง ซุนจู้ ผู้เฒ่าจงฮิว เรียกได้ว่าคนเหล่านี้คือเสาหลักของราชสำนักงุยก๊กในเวลาต่อมา ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้สุมาอี้มีเครือข่ายขุนนางราชสำนักแน่นมาก

ส่วนเครือข่ายในกองทัพสุมาอี้เพิ่งจะสั่งสมบารมีในวัย 50 กว่า นับตั้งแต่การปราบกบฏเบ้งตัด จนถึงการรบพุ่งกับขงเบ้ง การปราบ

กบฏกองขุนเอียนที่เลี้ยวตั้ง ผลงานเหล่านี้ทำให้เขามีบารมีในกองทัพ พุดง่าย ๆ คือนายทหารรุ่นใหม่ ส่วนใหญ่คือลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ของสุมาอี้ ไม่ว่าจะเป็น ชุนเล็ก กุยกั๋ว ต้านท่าย เตงงาย ฯลฯ นายทหาร หน่อมเหล่านี้จึงเป็นทั้งเพื่อนร่วมตายและลูกศิษย์ของสุมาอี้

ในการปฏิวัติโจซองที่โกเบงหลง สุมาอี้ก็ได้นายทหารหน่อมเหล่านี้ เป็นกำลังสำคัญในการยึดอำนาจและได้เครือข่ายขุนนางราชสำนักเป็น กำลังสนับสนุนเปิดทางให้เข้ายึดเมืองหลวงและราชสำนักอย่างง่ายดาย จนสามารถกำจัดโจซองได้สำเร็จ

“เรื่องราวตอนนี้ให้บทเรียนกับเราว่า

1. ส่วนหนึ่งของความสำเร็จของสุมาอี้คือเครือข่ายเพื่อนฝูง ทั้ง ในแวดวงขุนนางราชสำนักและในกองทัพ ทำให้เขาสามารถ ยืนหยัดได้แม้จะอยู่ในสภาวะวิกฤต
2. คบคนที่ความสามารถไม่ใช่อายุ ฉะนั้นอย่าไปด้อยค่าคนที่อายุน้อยกว่า สุมาอี้ทำการใหญ่สำเร็จ วางรากฐานให้สกุลสุมาได้ ก็เพราะนายทหารหน่อมเหล่านี้
3. อยากประสบความสำเร็จต้องมีเพื่อนหลายเจนาฯ สุมาอี้คบค้า กับผู้อาวุโสอย่างจงฮิว รุ่่นฟืออย่างกาเซียง เพื่อนรุ่นเดียวกัน อย่างตันกุน รุ่่นน้องอย่างกุยกั๋ว ชุนเล็ก ทำให้เขามีคอนเน็กชัน ที่แน่นมาก
4. คนทุกคนมีความสามารถ อยู่ที่ว่าคุณมองเห็นแล้วใช้เขาให้ ถูกกับงานได้ไหมหลายคนเข้าใจในหลักการนี้ แต่จะมีสักกี่คนที่สามารถนำไปปรับใช้ได้
5. คนทุกคนคบได้ แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะร่วมงานด้วยได้ เพราะถ้า คุณเลือกคนผิด คุณอาจจะพบวิกฤตแบบไม่รู้ตัว

ประวัตินักเขียน

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

นักเขียนหนังสือฮาวทูแนวเงินประยุกต์รุ่นใหม่ อดีตเป็นนักข่าวหนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ทำงานคลุกคลีกับนักธุรกิจมาเกือบ 10 ปี จึงมีโอกาสนำความรู้เหล่านี้มาปรับใช้กับงานเขียน เพื่อสร้างจุดเด่นที่แตกต่าง

งานเขียนของเขาส่วนใหญ่จึงสะท้อนความเป็นจริงขององค์กร ทั้งในเรื่องของบุคลากรและธุรกิจ โดยการเก็บกรณีศึกษาจากผู้ประกอบการ นักธุรกิจที่ได้ไปสัมภาษณ์ พูดคุย แลกเปลี่ยนมุมมอง ผสานกับวรรณกรรมจีน ไม่ว่าจะเป็นสามก๊ก พิชัยสงครามซุนวู รวมไปถึงประวัติศาสตร์ในยุคราชวงศ์ต่างๆ ที่ได้ศึกษามาเกือบสามทศวรรษ จนสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปบรรยายให้กับหลายๆ หน่วยงาน ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยเฉพาะหัวข้อภาวะผู้นำ การสอนงาน การอ่านคน การคิดเชิงกลยุทธ์โดยใช้สามก๊ก ซุนวู มาเป็นแนวทางในการบรรยาย จนได้รับฉายาว่า “กูรูสามก๊ก”

สำหรับผลงานที่ผ่านมาเฉพาะทางด้านเงินประยุกต์ได้แก่

- อยู่อย่างฉลาดอยู่อย่างสามก๊ก
- สามก๊กสร้างเก้าอี้ใหม่

- บริหาร SMEs ด้วยกลยุทธ์สามก๊ก,
- ชุมนว ซีซีอองรวย
- ขงเบ้งซีซีทางรวย
- ยุทธศาสตร์ชุมนว กลยุทธ์ไร้พ่ายในสงครามธุรกิจ
- CEO ในสามก๊ก
- กลยุทธ์การบริหารธุรกิจในภาวะวิกฤตจากสามก๊ก
- วิธีเล่าปี ชัยชนะของคนไม่เอาถ่าน
- แทงหลัง เลื่อยขา เหยียบบ่าขึ้นมาใหญ่ สไตส์สามก๊ก
- 40 วาทะชนะใจในสามก๊ก
- พราง ลวง ลับ สไตส์สามก๊ก
- เล่าเรื่องสามก๊กฉบับคนรุ่นใหม่ ฯลฯ

สามารถติดต่อเปี่ยมศักดิ์ได้โดยตรงที่

Email: 77Aksara77@gmail.com

Face book: เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

Tiktok: อ.เปี่ยม สามก๊ก

รู้รอบด้าน ด้วยวิถีสามก๊ก

โดย เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

เรียนรู้รู้กลยุทธชีวิตจากสามก๊ก

โดย อ.เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

ที่จะพาคุณเข้าใจการอ่านคน การวางแผน

และการเอาชนะเกมชีวิตผ่านบทเรียนจาก “สามก๊ก”

คลิกสั่งซื้อได้ที่นี้

@booktime

三
國
演
義

มองคน
ด้วยศาสตร์
สามก๊ก

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

ในโลกของสามก๊ก

ผู้ที่ชนะ ไม่ใช่แค่คนที่เก่งที่สุด
แต่คือคนที่ “เลือกคนเป็น”

บางคนแพ้เพราะ อ่านคนผิด
บางคนยิ่งใหญ่เพราะ มองคนขาด

หนังสือเล่มนี้ถอดบทเรียนจากวรรณกรรมจีนระดับโลก
แปลงกลยุทธ์ของยอดคนในสามก๊ก
ให้กลายเป็น **ศาสตร์การอ่านคนที่เข้าใจง่ายและใช้ได้จริง**

คุณจะได้เรียนรู้

- วิธีดูคนให้ออกก่อนจะไวใจ
- ศิลปะการอ่านเกมความสัมพันธ์แบบนักกลยุทธ์

เหมาะสำหรับ

- ผู้นำ ผู้บริหาร นักธุรกิจ
- คนที่ต้องทำงานกับผู้คน
- และทุกคนที่อยากเข้าใจคนให้ลึกซึ้ง

เพราะในชีวิตจริง

เก่งอย่างเดียวไม่พอ ถ้า “เลือกคนผิด” ก็แพ้ได้

สุภาพใจ

 SukkhapabjaiPUB

LA0065 บริษัทเอ-มาร์เก็ตมส์

ทดลองอ่าน

www.booktime.co.th

@booktime